

Protokol pro zápis kvalitativního dotazník

Číslo

Datum 28.2. 2011

Skupina divadla

MDB

Vaše jméno Květa Matušítková, Eva Hanáková

Demografické údaje o respondentovi

Věk

22 (roč. 1989)

Pohlaví Žena

Studium

Povolání

Poznámky:

- Studentka
- Abonmá do MDB má 4. rok
- Bydlí v Brně
- Poprvé byla v MDB před 10 lety

Dobrý den, mám na Vás zase znovu pár otázek ohledně Městského divadla do divácké recepcce a chtěla bych se zeptat, jak se těšíte na další představení, které Vás čeká v abonentním termínu teďka v neděli, a jdete na Eco „Jméno růže“, jak se na něj těšíte?

No těším se moc. Jsem zvědavá, jakým způsobem zpracovali ten román, protože vlastně znám film, neznám román, nečetla jsem ho. Film se mi docela líbil, je to taková řekněme detektivka, takže jsem právě jakoby zvědavá, protože v Městském divadle ještě nikdy neviděla zpracování detektivky a jsem právě zvědavá, jak se jim to povede, jak se jim povede nabudit tu tajemnou atmosféru a to napětí, takže se těším.

Takže jste docela připravený divák. Takže jste si to přečetla a víte zhruba, co by Vás tak jako...už máte nějakou představu?

Vím zhruba o čem to je, takže mám nějakou určitou představu, ale po pravdě si úplně nedovedu představit, jak to tam udělají nebo jak přesně to zpracují, a jestli opravdu budeme v napětí, jestli se třeba budeme i bát, protože třeba ten film je takový docela mysteriózní a docela chvilkami strašidelný, takže jsem opravdu zvědavá, jaký to bude.

A těšíte se na nějaký herce? Nebo už jste viděla nějaký plakát?

Viděla jsem plakáty. Vím, že tam má hrát pan Havelka a Skála myslím hlavní roli, jinak si už nějak nepamatuju. Ještě jeden muž na plakátu, tak to nevím, ale těším se. Jsou to moji oblíbení herci, takže se těším.

A na režiséra? Všimla jste si, kdo to režíruje?

Režiséra jsem si nevšimla. Mám dojem, že Moša, jestli to nerežíruje, ale nejsem si jistá. Nevím, toto nevím.

Takže jste v očekávání, dalo by se říci?

Jsem, to určitě.

Takže se nejvíc těšíte na to, jestli Vás nezklame jako kdyby ta předloha filmová?

Spíš se těším na zpracování. Jsem zvědavá, jakou formou to pojali, a jestli se budou držet filmu nebo budou mít nějaký vlastní zpracování.

Je to na hudební scéně, takže to je asi...?

Aha, takže oni to mají asi formou muzikálu. Je to muzikál, to ani nevím, to jsem se vlastně ani nepodívala. Asi jo no, když se to hraje, tak to jsem teda hodně zvědavá, protože jako muzikál moc si to nedovedu představit.

Že jste zvyklá spíše na ty světový a ty známější muzikály. Který jste teďka viděla vlastně tuhle sezónu muzikál?

Ten světovej určitě „Mary Poppins“, to se mi hodně líbilo. I když teda musím přiznat, že se mi možná víc líbil ten film. Přece jenom ten film byl pro mě takový už tradiční a ta hra se

úplně toho filmu nedržela, bylo tam hodně vynechané. Tak ono samozřejmě se to nedá všechno udělat na tom jevišti, ale měli perfektní ty efekty, měli to dobře zvládnuté, takže jako určitě dobré představení.

A mohla byste nějak srovnat, teďka jste vlastně viděla minulý týden „Sugar- Někdo to rád horké“, tak třeba jako takhle nějak ...Přemýšlíte nad téma muzikálama, jestli mají třeba tu stejnou tvář pořád v tom Městském divadle?

Tak on je v tom velký rozdíl, protože vlastně „Mary Poppins“ je muzikál původní, že jo, to není podle... prostě to už byl muzikál a už se to hraje, já nevím padesát let, to je poměrně starý muzikál. Zatím co „Sugar“, to je nové zpracování tady Městského divadla, protože, teda aspoň co já vím, tak „Sugar“ je vlastně, nebo Někdo to rád horké, je film, podle něhož tady v Městském divadle udělali muzikál. Já myslím, že ty písničky jsou vlastně vlastní, že to napsali tady pro Městské divadlo, že to není tady nikde jinde ve světě uváděný. Takže to není jakoby světový muzikál. „Sugar“ se mi líbilo moc, bylo to pěkné představení, vtipný, ale spíš ty písničky, řekla bych, nebyly jako až tak muzikálový, spíš takový jako...něco ve stylu jak byla třeba „Škola základ života“. Prostě taková jakoby spíš kratší, řekla bych ne tak náročné písně jako třeba v „Mary Poppins“, kde jsou ty písničky poměrně náročnější i na choreografii. Jsou tam ty obrovské skupiny tanečníků. Je to jiný určitě.

A když už jste teďka řekla „Škola základ života“, jak se vám líbila tahle činohra?

Moc. „Škola základ života“ to opravdu můžu říct, že je jedno z nejlepších představení, co jsem letos viděla v Městském divadle. To jsem se fakt pobavila a myslím, že je to takové pro všechny generace, že jak babička, tak mamka, všem se to jakoby strašně líbilo.

A herci? Nebo že v tom byly ty písničky, nebo jako kdyby scéna? Celkově?

Perfektní. Myslím si, že to měli skvěle vyřešený, byla to taková jednoduchá scéna, ne nějak složitá, a bylo to fakt pěkný a ty písničky, bylo to vtipný. Myslím, že to zpracování bylo fakt dobré. Řekla bych snad dokonce, že mě to pobavilo víc, než třeba ten film.

Ano a tuhle sezónu, odešla jste už z nějakého představení, v polovině?

Ano, odešla jsem v polovině z představení „Muchova epopej“.

Ano?

Protože to teda musím říct, že nevím... mě konkrétně toto představení opravdu nebavilo, nezaujalo a už v první půlce jsem se hrozně nudila a o té představec fakt jsme prostě odešly i s mamkou a sestrou jsme šly domů. Nezaujalo mě to prostě.

Nebyl to asi Váš šálek čaje?

Ne.

A mohlo by to být také třeba z důvodu, já nevím, že to nebyl vyloženě muzikál? Nebo že by to bylo jinak žánrově?

Jasně, nebylo to zpívaný, byl to jakoby muzikál, ale bez textu písní. O to by nešlo, náhodou hudba byla to jediné, co se mi na tom asi líbilo, ale já moc nemám ráda takové ty představení rádoby umělecké, abstraktní. Tam šlo hodně o to, no přišlo mi to zdlouhavé, přišlo mi to zbytečné. Možná hezké efekty, že jak on tam maluje a je to jakoby udělané hrou světla, ale mě prostě...toto je pěkný možná, kdybych se šla podívat na čtvrt hodinovou show, kde budou toto ukazovat, ale pro mě celé to představení přišlo hrozně nudný a bez děje. Prostě nelíbilo se mi to. Určitě to bylo zajímavě ztvárněný, ale nebyl to prostě můj žánr.

Uměla byste si teďka vybrat z repertoáru nějaký jiný představení, než máte v abonmá? Že by Vás zaujalo natolik, že byste šla i mimo předplatné?

Myslíte v Městském divadle?

Ano v Městském divadle.

No tak, a teďka nechápu, myslíte jakoby podruhé na to?

Ano.

Protože jakoby vlastně, jakoby ještě jednou?

Ano, i třeba mimo.

No totiž ono v Městském divadle je vlastně jakoby všechno. Všechny nové hry máme v rámci předplatného, že jo, čili jako jsou hostující soubory a nebo něco, co je třeba už starší hra, kterou jsme vlastně nezvládli v rámci předplatného.

Ano.

Tak určitě. Občas se stane, že určitě chodím i mimo předplatné. Buď je to na hry, které mě tak zaujaly, že bych je chtěla vidět ještě jednou, to jsou úžasný komedie. Jako třeba bych ještě jednou šla na „Dokonalou svatbu“, to musím říct, že je opravdu brilantní komedie. Nebo muzikály, na ty si ráda zajdu znova, protože tam mám ráda ty písničky. Nejde až tak o ten děj, ale spíš o to pobavit se, takže třeba hrozně ráda už mockrát jsem byla na muzikálu „Jesus Christ Superstar“. Vždycky když to opakují, tak chceme jít. Nebo strašně se mi líbil muzikál „West Side Story“, což už teď moc nehrají. Možná i třeba klidně na tu „Mary Poppins“ bych si znova zašla, kdyby byla možnost. Spíš ty muzikály navštěvuji třeba podruhé anebo takové ty světové komedie. No a pak z těch starších představení občas prostě něco, co jsem neviděla, tak ráda si zajdu, když je možnost.

Jo. Já se teďka dívám vlastně 23. února tady budou vlastně Divadlo Hradec Ještěři z Hradce Králové, šla byste takhle na nějaké představení úplně z nějakého jiného města nebo bála byste se jako kdyby experimentovat?

Právě že, musím se přiznat, že jsem teda ještě nikdy nebyla takhle na hostujícím představení v Městském divadle. Určitě bych se nebála, zašla bych, ale je pravda, že asi bych si takhle lístek nekoupila na to sama od sebe. Jako zrovna název Ještěři a Divadlo Hradce Králové mě nezaujal po pravdě jo. Možná kdyby to bylo něco jakoby známého, světovějšího. Nevím, o

čem to je vůbec, jestli je to nějaká vlastní tvorba nebo něco. Možná jasně, kdybych tam viděla napsanou, já nevím, komedii, řeknu třeba Lakomec, nic jiného mě teď nenapadá, od Moliéra, bych si řekla jo, to znám, to je dobrá komedie, to bych si zašla, ale už tento název mě neoslovil. Neznám nikoho, kdo by mi mohl poskytnout nějaký reference, že to je dobrý. Tím pádem bych asi nešla.

Takže je důležitý titul?

No, je pro mě důležitý titul a taky určitě reference. Když slyším o nějakém představení, tak se pak na něho třeba víc těším, že jsem slyšela, že je třeba dobré.

Takže divadlo navštěvujete proč? Jestli se vás tak můžu zeptat?

Tak je to forma zábavy, baví mě to. Myslím si, že to patří i k určitému vzdělání, že každý vzdělaný člověk by měl mít kulturní přehled. Takže mám to ráda no, na to se těžko tak jako...

Ano a navštěvujete divadelní klub třeba po nebo před představením?

Výjimečně. To opravdu, párkrát jsem tam byla, ale málo, málo kdy.

Takže to neberete jako součást toho?

Ne. Nemám to takový to, že než jdu do divadla, zajdu si na víno a po tom. Ne, tak takhle ne. Málo, málo.

A můžu se zeptat, s kým chodíte do divadla?

Chodím, předplatné mám s mamkou a se sestrou. Občas jde s námi třeba i babička, někdy jde i přítel, ale to málo kdy.

Takže spíš navštěvuje divadlo z důvodu, že máte předplatné?

Ano. Už je to taká tradice, to předplatné už máme delší dobu.

A jak se připravujete na návštěvu divadla? Protože Vy docela víte hodně ze světových muzikálů, máte docela přehled. Čtete si třeba před představením?

Většinou se podívám, jak na stránkách Městského divadla, o čem to představení má být, podívám se třeba na fotky, podívám se určitě na obsazení. Jinak teda asi moc víc se na to nepřipravuji. Nemůžu říct, že bych si vyhledávala nějaký informace na internetu nebo četla recenze, to málo. Někdy teda ještě chodí, ale to je zase od Městského divadla Brno, chodí vlastně ten Dokořán magazín nebo třeba v Koloseu si přečtu nějaký článek.

Ano. A čtete to Dokořán nějak jako že víc a potom jako kdyby ty informace...?

Můžu říct, že Dokořán si přečtu skoro celý, že to je takovej časopis. Mě to zajímá, podívám se na obrázky, přečtu si o hercích, je to takové... člověk je aspoň víc pozná, kolikrát se dozví informace, co třeba vůbec neví, že... jsou to občas takové drby, ale zajímá mě to, ráda si to přečtu.

A uměla byste říct, co je nevhodné oblečení do divadla?

Nevhodné, no tak...

Konkrétně do Městského divadla.

Do městského divadla si myslím, že tam je to uvolněnější, není to třeba jako tady v Mahenově divadla nebo když jde člověk na operu do Janáčkova divadla. Tak určitě nemusí tam všichni jít v obleku a večerních šatech. Nevadí mi, když jsou tam mladí, třeba studenti v riflích a mají k tomu košili a sako. Tak to mi přijde třeba fajn, ale asi by mi přišlo nevhodné, kdyby třeba v létě došel nějaký muž v krat'asech a v nějakém triku s krátkým rukávem, tak to už bych se na něho asi koukala, jako co to je, a myslím si, že všichni. Jako určitá úroveň by tam měla být, ale je pravda, že se to dost posunuje, že dneska co je společenské nebo co je vhodné vzít si do divadla, už se to prostě jakoby je mnohem širší možnost. Spíš hlavně u žen si teda myslím, že ti muži to mají možná takový těžší nebo muži ti většinou chodí, že jo, vezmou si to sako, oblek; ale ty ženy dneska prostě jdou de facto skoro v čemkoliv. Nešla bych v tepláčkách, to opravdu ne. Je to jistá kulturní událost.

A pokud se Vám kryje nějaká kulturní událost, nějaké představení právě s předplatným Městského divadla, co upřednostníte?

Tak většinou se snažím to plánovat tak, že o představení v Městském divadle vím, vím o něm minimálně měsíc dopředu, takže to dělám tak, napíšu si to do kalendáře a na ten den si nic neplánuji, pokud to jde. Samozřejmě může nastat situace, jede se někam na dovolenou, tak potom samozřejmě upřednostním tu dovolenou. To představení se dá i přeložit, to jako není až takový problém, takže...ale ve většině případů pokud to vím dopředu, tak upřednostňuji to divadlo a snažím se, aby se mi s tím akce nekryly.

A už se Vám stalo, že třeba nějaké představení už jste věděla, že na něj nepůjdete?

Už dopředu?

Ano.

Stalo, třeba takhle jsem nešla na „Becketa aneb Čest boží“, protože no nevím, prostě jsem slyšela, že to není moc dobrý představení, ne počkat, počkat, počkat...jestli teďka nelžu, ne nebyl to..na „Becketovi“ jsem byla, ale nešla jsem na „Oidipus“, „Oidipuse“ nebo „Král Oidipus“ nebo tak nějak. A to jsem právě slyšela dopředu, že je to taková dost nuda, a že jako není to moc dobrý představení, tím pádem jsem se na to netěšila a myslím, že jsem zrovna měla nějaký jiný plán na tu neděli, tak jsem si říkala, no tak radši půjdu jinak, protože prostě to představení mě nelákalo.

A můžu se zeptat, jestli jste se to dozvěděla od nějakých přátel, který mají předplatné nebo od někoho, kdo si na to koupil ten lístek?

Ano, dozvěděla jsem se to od přátel, co mají předplatné. A ještě od sestry, která byla myslím na premiéře, tak právě taky říkala, že se jí to jako nelíbilo to představení.

Navštěvujete i jiná divadla kromě Městského divadla Brno?

Ano určitě, navštěvuji. Asi tak na druhém místě bych řekla, že navštěvuji Mahenovo divadlo, potom HaDivadlo a potom občas Husu na provázku. Ty ostatní brněnská divadla spíš výjimečně.

A můžu se Vás zeptat na nějaké konkrétní inscenace třeba v tom Národním divadle?

Co si pamatuji, tak v Mahenově divadla, už jsem tam teda delší dobu nebyla, ale tak naposled, co jsem viděla třeba „Gazdinu robu“ jsem viděla, viděla jsem představení „Škola žen“, viděla jsem tam výbornou detektivku, to se mě hrozně líbilo „Osm žen“, to je asi tak všechno, co si asi vzpomenu. Jo viděla jsem ještě „Veselé paničky Windsorské“. Ale už je to teda delší dobu a z těch, co jsem řekla, mě asi nejvíce zaujalo právě představení „Osm žen“, to bylo právě perfektní. Můžu říct, že to bylo právě poprvé, co jsem viděla detektivku na divadle a bylo to perfektní. Opravdu perfektně zpracované. Byly jsme tam s kamarádkou a normálně jsme se bály, takže to opravdu bylo...měli to dobře udělaný. Líbilo se mi to. Mělo to napětí, perfektní.

Ano a můžu se Vás zeptat, jestli je to srovnatelné s Vaším prvním divadlem Městského divadla?

Myslíte jako Mahenovo divadlo?

Nějak srovnatelné jako kdyby ty...?

Já bych řekla, že je to hodně rozdílný. Městské divadlo se ubírá tou tvorbou spíš jakoby pro moderního diváka, spíš takové jako...oni se snaží uvádět světové muzikály, oni se snaží uvádět takové ty rozpustilé komedie spíš ze současnosti. Tam moc není takové té klasické tvorby, že by tam dávali Shakespeara nebo Moliéra. Zatím co v Mahenově divadle zase převažuje ta klasika a když už tam vidíte něco moderního, nového, tak to je opravdu výjimečně, mně přijde málokdy. A nemůžu říct, že bych...osobně asi, tak nějak kdybych si měla vybrat, tak je to i tím, že do Městského mám to předplatné, tak asi bych si vybrala předplatné do Městského než do Mahenova. Ale zase do Mahenova občas si ráda zajdu na nějaké představení. Určitě, když slyším, že je dobré nebo zaujme mě název, tak si ráda zajdu.

Takže upřednostňujete jako kdyby činohru?

Upřednostňuji spíš činohru.

Národního divadla. Takže třeba Janáčkově divadlo, balet, opera?

Ne, to nemůžu říct, to vůbec, tam jsem třeba nikdy nebyla.

A v Redutě?

V Redutě jsem teda taky ještě nebyla. No byla jsem v Janáčkově, byla jsem na baletu, ale to už je dávno. To opravdu jako nechodím.

Ano a potom jste říkala na třetím místě?

Chodím ještě do HaDivadla, tam chodím ráda, to je zase úplně jiná tvorba. Tam je to spíš taková alternativní troška a mám to ráda. Tam myslím, že opravdu některý představení stojí za to a nikde jinde ani si nedovedu představit, že by to zahráli. Když uvedu třeba příklad „Pan Kolpert“, představení „Pan Kolpert“ v HaDivadle, tak si neumím představit, že by něco takového hráli třeba v Městském divadle, už tím, jak je to svým způsobem kontroverzní to představení, tak nevěřím tomu, že by to tam zahráli tak, jak v tom HaDivadle. A ono to i patří k tomu malému divadlu, že je to takové komornější a chodí tam zase úplně jiní lidé. Chodí tam spíš studenti, mladí, tam už vůbec nejde o to, co máte na sobě, tam nikdo nejde v obleku, tak každé prostě jde v riflích, pomalu v roztrhaném oblečení. Tam už si myslím, že by lidi klidně došli i v těch teplákách. Tam prostě to je jiný divadlo, jiný styl a líbí se mi to tam opravdu.

A teda proč do toho Městského divadla ne v těch teplákách?

(smích)

Myslíte, že to je tím, že...

Asi je to tím, že do Městského divadla chodí poměrně dost, teď nevím, jak to říct... už třeba i starších lidí, už je to pro ně taková tradice. Myslím si, že jsou tam lidé, co tam chodí dvacet let, mají to předplatné a prostě chodí pořád a je to tím, že prostě to vidíte kolem sebe a cítil byste se vy blbě, pokud já bych si doma oblékla teplákovou soupravu a šla do Městského divadla, asi by mě nevyhodili, ale myslím si, že by se každý po mě otáčel a nebylo by mi to příjemný. Zatímco pokud bych šla v teplákové soupravě do HaDivadla, tak si myslím, že si toho pomalu ani nikdo nevšimne. Nikomu by to nepřišlo divné a je to tím, těma lidma, co tam jsou. Tam de facto nepotkáte starší, řeknu důchodce. Je to jiný, je to divadlo pro mladý, je to divadlo hodně alternativní a myslím si, že tam to není o tom oblečení, v čem jdete do divadla, tam je to jakoby každému jedno. Možná by to tak mělo být, ale zase se mi líbí zachovat si ten určitý stupeň té...

Dekorum?

Ano. Nějaké té etikety aji. Prostě nehodí se to, že jo, aby šel člověk na operu a šel tam prostě v rastrovaných riflích, to opravdu bych ani nechtěla, aby to takhle bylo. Je to pěkný se jednou za měsíc nastrojít a jít prostě.

Ted' mě napadlo, že vlastně Městské divadlo vydalo „Sílu zvyku“. To by se dalo taky považovat za takové netradiční představení, netradiční režie. Takže do toho Městského divadla, jsou tam občas taková představení, jak Vy říkáte, kde by si dovolili mít prostor i pro jiné oblečení?

Určitě, zrovna taková „Síla zvyku“ bylo podle mě takové představení, které bych čekala zrovna i v tom HaDivadle, nebo bych ho čekala v takové možná no Huse, nevím. Je to takové alternativnější představení, ale už bylo úplně vidět, když jsem na tom představení byla, že nemělo takovou návštěvnost. Vidíte, prostě divák Městského divadla chce vidět světovou komedii, chce vidět muzikál, chce vidět prostě nějakou klasiku, ale prostě dobře zpracovanou. Ale tam prostě nejsou lidi, kteří většinou nechtějí vidět tady ty alternativní představení,

nechtějí vidět moc jakoby těžký představení, náročný. Jo. Tam bych řekla, že to je spíš pro nenáročného diváka. A tím pádem, když tam hrají něco, třeba oni vezmou hru co je třeba absurdní drama, tak najednou vidíte, že ty lidi tam nejsou a že to je poloprázdný to divadlo. A proto také oni asi od tohohle upouští. Každé divadlo má určitou nálepku a myslím si, že Městské divadlo má zrovna tu nálepku, prostě spíš ten nenáročný divák, spíš to pobavit, odpočinout si tam. Nepřemýšlet dá se říct.

Ano a teda Husa na provázku, tam jste viděla třeba co?

V Huse jsem viděla, teďka za poslední dobu...co jsem to tam viděla...ježíšmarja no (smích). Viděla jsem v Huse na provázku asi poslední představení „Kníže Myškin je idiot“, to se mi líbilo. Myslím, že to měli pěkně udělaný, i když bych měla nějaké výtky k určitým konkrétním hercům. Nějaké ty slečny, na to už se konkrétně, přesně si to nepamatuju, ale vím, že jsem si říkala, že to nebylo jako úplně podle mě zahraný, tak jak by mělo. Ale celkově...

Může se toto stát v Městském divadle, že to není zahrané, tak jak by mělo?

Tak to je určitě i na subjektivním názoru, ale myslím si, že toto se může stát všude. Ať jdu do jakéhokoliv divadla, je jedno jestli je do Mahenovo, Městské nebo Husa, tak někdy prostě vždycky máte pocit, že třeba ta herečka nehraje dobře, to se mě nelíbí jak to hraje, ten herec prostě nezpívá dobře atd. Tak toto se může stát kdekoliv. Ale konkrétně u tohoto představení si pamatuju, že jsem si chvílemi říkala: „Ježíš, jak ona to hraje“. Prostě vám pak toto zkazí to představení, ale jinak můžu říct, že určitě, bylo to pěkně zajímavě zpracovaný, zase prostě úplně jinak, než by to zpracovali třeba v Městským.

A můžete si vzpomenout, že se Vám stal třeba takový pocit jako kdyby negativní z nějakého Městského představení?

Určitě, zrovna „Mary Poppins“, kterou jsem viděla nedávno a nelíbila se mi v hlavní roli, vlastně se střídají tři herečky, já jsem konkrétně viděla Johanu Gazdíkovou a přišlo mi, že prostě na to hlasově nemá a že...nebylo to ono. Určitě vím, že kdybych v té roli viděla Alenu Antalovou, tak jednak se mi na to typově hodí víc, za což ona samozřejmě nemůže ta herečka, ale i ten hlas prostě si myslím, že v tomto případě nebyla úplně šťastná volba. Takže z toho jsem to měla trošku zkažené, nesesedly mi její gesta, nesesedlo mi tam...nebylo to ono.

A co říkáte na to, že je nominována na Thálii Johana Gazdíková?

No tak to jsem teda nevěděla a nevím, jestli je to tedy konkrétně tady za tu roli nebo za co. Tak to bych se tedy hodně divila, kdyby doslala Thálii, protože si myslím, že zrovna tedy ten výkon a myslím si, že nejsem jediná, co si to myslí, co jsme se takto bavili a nebylo to ono. Prostě nesedí to.

Tak se necháme překvapit, co nám přinesou ceny Thálie. Chtěla bych se teda ještě zeptat, bavíte se tedy o představeních s přáteli, se kterými chodíte?

Určitě. S přáteli, co se v divadle vyznají, co chodí do divadla, tak se určitě o divadle ráda bavím, i s rodinou, doma, tak protože chodíme všichni, tak se bavíme o tom.

A můžu se Vás zeptat, co je pro Vás nejdůležitější na inscenaci?

Nejdůležitější?

Tak reklama, herci, režie, scéna, hudba...?

Tak hodně dělá název, pokud to znám a vím, už jsem o tom slyšela, tak už předem očekávám, že to bude dobré, protože zase můžou znát Městské divadlo. Většinou, když je to kvalitní hra, tak umí to zpracovat, není tam ten problém, že by z kvalitní hry udělali špatné představení, to jako se moc nestává. Takže, když slyší, mají hrát nějakou komedii, o které už jsem slyšela, že je to legrace, tak se těším. To je jedna věc. Další věc určitě herci, moc se těším na herce, když vím, že prostě bude hrát hlavní roli, zase teď třeba můžu zmínit už jmenovanou Alenu Antalovou nebo Erika Parduse, tak prostě si říkám...ten by v něčem špatným nehrál nebo prostě to je dobrý herec a ten, i kdyby to třeba nebyla až tak dobrá hra, tak prostě z toho tu dobrou hru udělá. Takže určitě herec. A co je pro mě dál důležitý, no tak určitě nějaký pozitivní reference od známých. Reklama, to bych neřekla. Městské divadlo má hodně velkou reklamu a de facto na všechny představení nový, tam se nedá říct, že by některé představení mělo nějak moc výrazně větší reklamu. Takže tou reklamou to asi moc nebude. To mě moc neovlivňuje.

A můžu se Vás zeptat, jaké ještě jiné kulturní akce, kromě divadla, navštěvujete?

Tak určitě občas na nějaký koncert si zajdu. Pokud můžu brát jako kulturu kino, tak poměrně často chodím do kina. Občas nějaká výstava, nějaké muzea, ale asi to divadlo převažuje u mě. I nad tím kinem třeba.

Co říkáte teďka, jestli jste si četla to nejnovější Dokořán, tak na nominaci cen Křidel, jak to dopadlo?

Nejnovější Dokořán jsem teda asi nečetla, nevím, kdy došel, takže to nemůžu úplně komentovat nominaci, ani po pravdě nevím, kdo je nominovaný na Křídla. Takže toto nemůžu říct, to nevím.

Takže se neúčastníte toho hlasování?

Ne, to ne. Sleduju to třeba, přečtu si. Teď jsem zrovna ten Dokořán novej neviděla, ale nikdy jsem teda ještě hlas neposlala.

Ano, dobře. Co říkáte na hostování herců z Městského divadla v jiných divadlech nebo v televizních seriálech, že jsou obsazeni?

Tak co se týče jiných divadel, tak můžu říct, že moc často nebo spíš nikdy, jsem ještě neviděla herce z Městského divadla hostovat v jiném divadle, takže toto nemůžu soudit. Myslím si, že toto je velmi výjimečné, teďka teda vím o tom, že Ján Jackuliak, herec Městského divadla, tak právě hostuje v Mahenově divadle v představení „Zaslíbení“, které má tedy poměrně taky velkou reklamu, ale toto představení jsem neviděla, ale ráda bych ho viděla, chtěla bych se na něho jít podívat, ale už právě proto, abych viděla herce z Městského hrát v Mahenově divadle. Takže toto nemůžu zatím hodnotit. Spíš ty seriály, toho už je poměrně víc samozřejmě. Můžu

se tedy přiznat, že sleduji seriál Ordinace v růžové zahradě, takže tam se poměrně hodně herců z Městského divadla již vystřídalo. Někteří tam myslím hrají doteď. Nebo vím, že babička sleduje seriál Cesty domů, kde také hraje jedna z hereček Městského divadla v Brně Pavla Vitázková. Tento seriál třeba nesleduji, ale z té Ordinace můžu říct, však určitě... jsou to seriály, že jo, je to úplně jiný herectví. Takže nedá se hodnotit. Jako já je mám ráda, určitě je tam ráda vidím. Mám vždycky radost, když vidím někoho z Brna hrát v těch seriálech jako, že se jim podařilo se prosadit, přeju jim tom. Nebo tím, myslím úplně největším příkladem, by byla herečka Jitka Čvančarová, která se právě přes seriály propracovala k tomu, že myslím úplně odešla z Městského divadla. Což už je zase taková ta negativní stránka, to mi na tom trošku vadí, že většinou jakmile se ti herci do těch seriálů dostanou a stanou se populární, tak se na to brněnské divadlo vykašlou a odchází do Prahy. To je trošku škoda no, ale to k tomu patří k tomu herectví.

A očekáváte vždycky, když třeba vidíte herce v nějakém televizním seriálu, tak změní to jakoby pohled na toho herce, když ho vidíte v nějaké inscenaci?

Tak určitě, to asi všichni. Když si zvyknete vídat několik třeba let nebo prostě měsíců už vidíte tu herečku v určité roli v seriálu a tam třeba pro příklad ztvárňuje nějakou zdravotní sestřičku a už tam s ní prožíváte ten její příběh a pak ji vidíte v tom Městském divadle, tak najednou ji sledujete tak nějak jinak se mi zdá, prostě za prvé je pro vás známější, známější pro všechny, když se objeví na billboardu, tak každý se řekne: „*Jé, to je ta z toho seriálu.*“ Už prostě to představení má třeba i kvůli němu nebo ní větší návštěvnost. Ale zas to nevnímám až tak, že bych šla na to představení a řekla si: „*Jé, to je ta, co tam hraje tu doktorku.*“ Že by se pro mě najednou nějak změnila a dívala bych se na ni jinak, to asi až tak ne. To asi až tak nemůžu říct.

A můžu se ještě zeptat, chybí Vám něco v Městském divadle na repertoáru?

No, asi ne. Asi nemůžu říct něco konkrétního, co by mi tam chybělo, protože se myslím, že když potřebuju vidět jiné představení, tak si můžu zajít do jiného divadla, kde zase hrají jinou tvorbu. Myslím si, že do toho Městského divadla patří ta tvorba, co tam je a už jsou na ni všichni zvyklí a asi jsou takhle všichni spokojení, takže asi nebylo by dobré, aby se tam začaly uvádět absurdní dramata nebo něco, protože by to nikoho asi nezajímalo.

Jak na Vás působí prostředí Městského divadla?

Líbí se mi, určitě. Líbí se mi, jak postavili novou scénu Městského divadla. Je to moderní divadlo, je to krásný. Myslím si, že se to k tomu hodí, hodí se to ke světovým muzikálům. Líbí se mi i design, mají pěkně řešené interiéry, líbí se mi fotografie Jefka Kratochvíla, prostě myslím si, jak činoherní tak hudební scéna jsou moc pěkně zařízeny a neměnila bych na tom asi nic. Myslím si, že je to vkusné a pěkné.

A teď kdybych se mohla nějak ke konci zeptat, jak vnímáte divadlo? Třeba jednou větou, jedním slovem. Uměla byste to divadlo nějak charakterizovat, protože Vy do něj vlastně taky patříte, že jo? Cítíte se jako součást toho divadla?

(smích) Tak to je těžký. Divadlo jedním slovem...

Nebo se necítíte jako součást?

No, tak svým způsobem ano, cítím se jako součást divadla za ty roky, co tam chodím, už mi to divadlo nějak přirostlo k srdci. Řekla bych, že divadlo je pro mě takovej jinej život. Je to prostě oddych, je to pohoda, těší se vždycky na představení, a když tam jsem tak, je spousta představení, který ve mně třeba do teď zanechaly nějakou stopu, a vždycky si na to vzpomenu, tak dá se z toho nějakým způsobem čerpat nebo mi to třeba i pomůže. Někdy má člověk špatnou náladu a to divadlo vám tu náladu úplně zvedne, je vám líp a cítíte se dobře. Takže divadlo je pro mě takovej jinej život, druhej život.

A stopa z Městského divadla je jinou stopou, než z Národního divadla, jak jste byla třeba na těch představeních? Dalo by se to ještě nějak dál rozvést?

Pro mě každé divadlo má něco svýho, nemůžu říct jedno je lepší než druhý. To Městské mi tak nejvíc přirostlo k srdci tím, že tam jsem de facto viděla devadesát devět procent tvorby za posledních čtyři nebo pět let. Nemůžu říct, že do Mahenova divadla, není to jiné, ale je to takové víc sváteční. Tím, jak tam chodím méně, tak se třeba na to i víc připravím, třeba se na to i líp obléknu, navíc si ten lístek musím koupit. Není to, že mi ho někdo, prostě máma a tak... a prostě s tím počítám dopředu, tak tady si ho musím jít koupit, musím proto něco udělat, vynaložit větší úsilí, tím to představení má možná pro mě větší hodnotu někdy, ale záleží no, to je různý.

A budete si pořizovat předplatné i na další divadelní sezónu do Městského divadla?

Určitě budu, myslím, že určitě.

A ovlivní připravený repertoár nějakým způsobem koupi toho abonmá?

Tak samozřejmě. Vždycky si přečtu, co chystají, ale řekla bych, že to by muselo být asi hodně špatný, abych si to předplatné nekoupila. Kdyby tam prostě nebylo žádné představení, které by mě zaujalo, nebyl by tam světový muzikál, chyběla by tam nějaká dobrá komedie, chyběla by tam třeba kvalitní činohra. Možná, kdyby tam byla samá vlastní tvorba, protože zrovna ty vlastní tvorby se mě v Městském divadle moc nelíbí, tak bych si asi řekla, že těch peněz je škoda, a že se mi za to nechcou ty peníze dávat. Ale ve většině případů za posledních čtyři pět let, co tam chodíme, vždycky mě něco upoutalo a vždycky jsem měla radost, těšila jsem se na ty představení a vždycky jsme si to předplatné zase koupili. Takže asi s největší pravděpodobností si to předplatné koupíme znovu.

Dobře, tak já Vám děkuji za rozhovor, a jestli chcete něco říct tady do ankety divácké recepcce, tak teďka můžete, máte tu možnost?

Tak to je těžké takhle něco říct, když není otázka. Tak já bych určitě snad jenom řekla, že doufám, že Městské divadlo bude dál pokračovat v této tradici, kterou má, bude uvádět kvalitní, pěkná představení. Jediné opravdu, co by se mi líbilo, kdyby trošku omezili, ne omezili, kdyby trošku povznegli tu vlastní tvorbu, tam mají mezery, že to by mohlo být trošku lepší, ale ono je to určitě těžký, ale myslím si, že jsou i současní autoři, kteří by byli schopni

napsat nebo uvést nějakou lepší nebo zajímavější hru, než občas vidíme na prknech Městského divadla. To je snad tak jediné, co bych jako nějaké doporučení.

Děkuji, a to je konec rozhovoru.